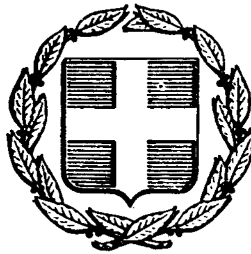

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 215

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 663

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος «περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἀναφερομένων εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ποινικῆς διαδικασίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ βιβλίον δέκατον τοῦ Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡς τοῦτο ἰσχύει ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ἔξοδα ποινικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 581.

Προκαταβολὴ ἐξόδων.

1. Τὸ Δημόσιον καταβάλλει πᾶσαν ἀπαιτουμένην δαπάνην διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

2. Οἱ ἐνώπιον δικαστηρίων, ἀνακριτικῶν καὶ εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν κλητευόμενοι αὐτεπαγγέλτως μάρτυρες, οἱ ἐνώπιον συνεδριάζοντος δικαστηρίου κλητευόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 327 παρ. 2 μάρτυρες, οἱ παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν διοριζόμενοι πραγματογνώμονες, ἑρμηνεῖς, φύλακες κατεσχημένων καὶ μεσεγγυοῦχοι, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων διὰ τὴν τοιαύτην ἀπασχόλησιν αὐτῶν. Τὰ ποσὰ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἐξόδων καὶ ἐν γένει αἱ προϋποθέσεις πληρωμῆς αὐτῶν ὡς καὶ ἡ διαδικασία ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιώματος καὶ πληρωμῆς καθορίζονται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ τάσσεται ἀποκλειστικὴ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας δύναται νὰ προβληθοῦν αἱ ἀνωτέρω ἀξιώσεις ὡς καὶ νὰ ὁρίζεται ὅτι μάρτυρες κατοικοῦντες εἰς τὸν τόπον ἐμφανίσεώς των ὡς καὶ εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ μείζονα τῶν 30 χιλιομέτρων ἀπὸ τούτου δὲν δικαιοῦνται εἴτε ἀποζημιώσεως εἴτε ἐξόδων εἴτε ἀμφοτέρων τούτων.

3. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν λειτουργίας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποζημιώσεων καὶ ἐξόδων, δύνανται νὰ συνιστῶνται πάγιαι προκαταβολαὶ διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας «περὶ δημοσίου λογιστικοῦ».

Ἄρθρον 582.

Ἐπιβολὴ ἐξόδων εἰς βάρος καταδικασθέντων κατηγορουμένων.

1. Ἕκαστος κατηγορούμενος, καταδικαζόμενος εἰς ποινήν, καταδικάζεται συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

2. Τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων ὁρίζεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 583.

Ἐπιβολὴ ἐξόδων ἐν ἀπορρίψει ἐνδίκων μέσων, ἐνστάσεων καὶ αἰτήσεων.

1. Ἐπὶ ἀποφάσεως ἀπορριπτικῆς ἐν ὅλῳ αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἢ αἰτήσεως ἐπαναλήψεως διαδικασίας, ἐπιβάλλονται συγχρόνως εἰς ἕκαστον ἀσκήσαντα τὸ ἔνδικον μέσον τὰ ἔξοδα.

2. Ἐπὶ ἀποφάσεων ἀπορριπτικῶν ἐφέσεων, αἰτήσεων ἀκυρώσεως ἀποφάσεως ἢ διαδικασίας, ἐνστάσεων καὶ αἰτήσεων ἐν γένει, ὑποβαλλομένων παρὰ παντὸς διαδίκου κατὰ τὴν διάρκειαν συζητήσεως ποινικῶν ὑποθέσεων, δὲν λαμβάνει χώραν καταδίκη εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 584.

Ἔξοδα ἐπὶ ἀνακλήσεως τῆς ἐγκλήσεως.

1. Ἐπὶ ἀνακλήσεως τῆς ἐγκλήσεως ὁ ἀνακαλῶν καταδικάζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 582 παρ. 2 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 585.

Καταψήφισις ἐξόδων εἰς βάρος ψευδῶς ἐγκαλούντων ἢ μηνυτῶν.

1. Τὰ δικαστικὰ συμβούλια καὶ τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ἀποφαινόμενα ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἡ δίωξις ἐγένετο τῇ ἐγκλήσει ἢ τῇ μηνύσει, ὁσάκις πεισθοῦν ὅτι ἡ μήνυσις ἢ ἡ ἔγκλησις ἦτο ἐντελῶς ψευδής, γενομένη ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας ἢ ὅτι παρεμορφώθησαν δι' αὐτῆς δολίως τὰ πράγματα πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως δοθῇ εἰς τὴν πρᾶξιν βαρύτερος χαρακτηρισμὸς ἢ περιληφθοῦν εἰς τὴν δίωξιν πρόσωπα οὐδόλως μετασχόντα τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, ἐπιβάλλουν εἰς ἕκαστον μηνυτὴν ἢ ἐγκαλοῦντα τὰ δικαστικὰ ἔξοδα. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἢ ἡ ἐπιβολὴ δέον νὰ αἰτιολογῆται εἰδικῶς.

2. Τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιβαλλομένων ἐξόδων εἰς βάρος ἑκάστου ψευδῶς ἐγκαλέσαντος ἢ μηνύσαντος, ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν καταδικαζόμενον κατηγορούμενον. Ἐπὶ ἐξόδων ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου, τὸ ποσὸν αὐτῶν ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἀντιστοίχου δικαστηρίου.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 582 παρ. 2 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 586.

Προσφυγὴ μηνυτοῦ ἢ ἐγκαλοῦντος.

1. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἢ συμβούλιον, ἐπιλαμβανόμενον τῆς ὑποθέσεως, ἐρευνᾷ αὐτεπαγγέλτως καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν καταδίκην τοῦ μηνυτοῦ ἢ ἐγκαλοῦντος εἰς τὰ ἔξοδα.

2. Ὁ εἰς τὰ ἔξοδα καταδικασθεὶς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἂν δὲν συνέτρεξε περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύναται νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ καταδικάσαντος αὐτὸν δικαστηρίου ἢ συμβουλίου ἐντὸς προθε-

σμίας 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος, παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 166. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ ἐφέσεως διατάξεις, ἐκδικάζεται δὲ ἄνευ κλητεύσεως τοῦ προσφεύγοντος, δικαιουμένου νὰ παραστῇ κατὰ τὴν δικάσιμον καὶ νὰ ἀναπτύξῃ προφορικῶς τὰς ἀπόψεις του. Ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἐν τριμελεῖ συνθέσει.

4. Δικαίωμα προσφυγῆς δὲν ὑφίσταται ἂν τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, προκειμένου νὰ καταδικάσῃ εἰς τὰ ἔξοδα, ἤκουσεν εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀπόψεις τοῦ καταδικασθέντος. Ἡ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασις εἶναι ἀμετάκλητοι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὰ ἔξοδα καταδίκην.

Ἄρθρον 587.

Μερικὴ καταδίκη εἰς τὰ ἔξοδα.

1. Τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων 582 ἕως 586 δύναται νὰ μειώσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων μέχρι τοῦ ἡμίσεος, ἐὰν κρίνῃ ὅτι λόγοι ἐπιεικείας ἐπιβάλλουν τὴν μείωσιν ταύτην.

2. Ἡ ὕπαρξις λόγων ἐπιεικείας δέον νὰ αἰτιολογῆται εἰδικῶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ἢ τὸ βούλευμα.

Ἄρθρον 588

Εἴσπραξις καὶ βεβαίωσις ἐξόδων.

1. Ἡ διάταξις τῆς ἀποφάσεως περὶ καταδίκης εἰς τὰ ἔξοδα εἶναι ἐκτελεστὴ ἀφ' οὗ χρόνου εἶναι ἐκτελεστὴ καὶ ἡ περὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς διάταξις, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ἡ περὶ καταδίκης εἰς τὰ ἔξοδα διάταξις τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος εἶναι ἐκτελεστὴ ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῶν.

2. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα συνεπείᾳ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἢ τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως αὐτῶν ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς περὶ ἐξόδων διατάξεως.

3. Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ὀφείλουν ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῶν ἀποφάσεων ἢ βουλευμάτων νὰ βεβαιοῦν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ἐπιβληθέντα καὶ μὴ εἰσέτι εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐξόδων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν ρυθμίζεται ἡ διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐξόδων, δύναται δὲ δι' ὡρισμένας κατηγορίας τούτων ἀντὶ τῆς βεβαιώσεως νὰ καθορίζεται ἄλλος τρόπος εἰσπράξεώς των.

5. Ἐὰν ἡ εἰς τὰ ἔξοδα καταδίκη ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν καὶ ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ οἰκεῖος εἰσαγγελεὺς ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῆς περὶ ἐξόδων διατάξεως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

6. Διὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου ἐξόδων ἀποσβέννυται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ὀφειλή, δι' ἣν ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἀναλόγως τοῦ χρόνου καθ' ὃν διήρκεσεν αὕτη, ὑπολογιζομένου βάσει τοῦ πηλίκου τῆς διαιρέσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ διὰ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ὁρίου ποσοῦ δραχμῶν διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς φυλακίσεως εἰς χρηματικὴν ποινήν. Ἐπὶ ὀφειλῆς προερχομένης ἐκ καταδίκης ἐπὶ πταίσματι, διὰ τὸν ὡς ἄνω ὑπολογισμὸν ἐφαρμόζεται τὸ διὰ τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως ὁριζόμενον ἐλάχιστον ὅριον δραχμῶν διὰ τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς ταύτης εἰς πρόστιμον. Κλάσμα ἔλασσον τῆς ἡμέρας παραλείπεται. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογήν, αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, πάσης ἄλλης εὐνοϊκωτέρας διὰ τοῦτον διατάξεως περὶ ἀνωτάτου ὁρίου προσωπικῆς κρατήσεως.

7. Διὰ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» νομοθεσίας.

Ἄρθρον 589.

Ἐπιστροφὴ καταβληθέντων ποσῶν.

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κατέβαλε τὸ εἰς τοῦτον ἐπιβληθὲν ποσὸν δικαστικῶν ἐξόδων, ὕστερον δὲ ἀθωωθῇ κατόπιν ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου ἐπιμελεῖται αὐτεπαγγέλτως τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐπιστροφῆς μέρους τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐξόδων.

2. Τὸ ποσὸν τῆς κατατεθείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ καταδικασθέντος ἐγγυήσεως, διὰ τὴν προσωρινὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν του, δύναται, κατόπιν εἰδικῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ καταδικασθέντος, καὶ παραιτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐνδίκων μέσων, νὰ φέρεται εἰς συμψηφισμὸν τῆς ὀφειλῆς αὐτοῦ δι' ἔξοδα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ κατατεθείσης ἐγγυήσεως παρὰ τρίτου, κατόπιν ἐγγράφου συναινέσεως τούτου, δυναμένης νὰ προκύπτῃ καὶ ἐκ τοῦ γραμματίου τῆς ἐγγυήσεως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ οἰκεῖαι διατάξεις «περὶ δημοσίων ἐσόδων καὶ πληρωμῆς δαπανῶν τοῦ Κράτους».

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, ρυθμιζομένων διὰ ταύτης καὶ τῶν λεπτομερειῶν ἐκτελέσεως αὐτῶν».

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 27 καὶ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος Τελῶν Χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύουν, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 27. 1. Ἀντίγραφα ἀποφάσεων καὶ οἱωνδήποτε ἄλλων ἐγγράφων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, δι' ὧν ὁρίζεται ἀτέλεια ἢ μειωμένα τέλη, ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν γραμματέων τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, ὡς καὶ παρὰ προανακριτικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ἐν σχέσει πρὸς ποινικὴν ὑπόθεσιν, ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 10 κατὰ φύλλον, προκειμένου περὶ εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων καὶ δραχμῶν 15 κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἀντίγραφα ἐγγράφων κοινοποιουμένων αὐτεπαγγέλτως εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

2. Ἀντίγραφα ἐγγράφων ἐκδιδόμενα παρὰ δικηγόρων ἢ τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 5 κατὰ φύλλον. Ἐὰν τὸ ἐκδιδόμενον ἀντίγραφον εἶναι ἀντίγραφον ἐγγράφου ἐκδοθέντος ἀτελῶς, τὸ παρὰ δικηγόρου ἐκδιδόμενον ἀντίγραφον εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκειται.

10. Πᾶσα αἴτησις πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν γραμματείαν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν πρὸς ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ πρὸς τὸ συμφέρον ἰδιώτου εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκειται. Τὰ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ὅμως τούτων ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 30 ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ φύλλων».

«Ἄρθρον 28.

Τέλη ποινικῆς διαδικασίας.

1. Ἔφεσις κατ' ἀποφάσεων ἢ βουλευμάτων, αἴτησις ἀκυρώσεως ἀποφάσεως ἢ διαδικασίας:		
α. Πταισματοδικείου	Δρχ.	50
β. Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου	»	150
γ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν	»	200
2. Ἀναίρεσις καὶ αἴτησις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας κατ' ἀποφάσεων ἢ βουλευμάτων:		
α. Πταισματοδικείου	»	200
β. Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου	»	250
γ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν	»	300
3. Ἀνακοπαὶ λιπομαρτύρων ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διατυπωθεῖσαι κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν	»	20

4. Ἀνακοπαὶ λιπενόρκων » 50
5. Τέλη πολιτικῆς ἀγωγῆς:
α. Κατὰ τὴν προδικασίαν » 50
β. Ἐνώπιον συνεδριάζοντος Πταισματοδικείου » 50
γ. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν » 100

Τὰ τέλη ταῦτα καταβάλλονται ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ τὴν προδικασίαν εἴτε κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν καὶ καλύπτουν τὴν παράστασιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως.

6. Αἰτήσεις, πλὴν μηνύσεων, καὶ προσφυγαὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ὁποίων ἐκδίδεται διάταξις, βούλευμα ἢ ἀπόφασις:
α. Τοῦ Πταισματοδικείου, δημοσίου κατηγόρου ἢ πταισματοδίκου Δρχ. 50
β. Τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ἢ ἀνακριτοῦ » 100
γ. Τοῦ Πλημμελειοδικείου ἢ τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν » 100
δ. Τοῦ Ἐφετείου, Συμβουλίου Ἐφετῶν ἢ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν » 150
ε. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν » 150

7. Ὑπομνήματα ὑποβαλλόμενα εἰς ἀνακριτικάς, εἰσαγγελικὰς καὶ δικαστικὰς ἐν γένει ἀρχάς, ἐν σχέσει πρὸς ἐκκρεμοῦσαν ποινικὴν ὑπόθεσιν καὶ κλήσεις μαρτύρων ἐκ μέρους διαδίκων, κατὰ φύλλον » 20

8. Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον ἢ δικόγραφον τῆς ποινικῆς διαδικασίας καὶ πᾶσα αἴτησις ἢ μήνυσις ἢ ἔγκλησις ὑποβαλλομένη ἐνώπιον ἀρχῶν ἀσκουσῶν ποινικὴν δικαιοδοσίαν » 20

9. Πᾶν ἀπόγραφον ποινικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικαζούσης ἀποζημίωσιν ἢ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ὑπόκειται εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν 3% ἐπὶ τοῦ ἐπιδικαζομένου ποσοῦ.

10. Πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος, εἰς τὰ ἀνωτέρω τέλη ὑπόκεινται μόνον τὸ πρῶτον φύλλον τῶν ἐγγράφων, τῶν λοιπῶν φύλλων μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος.

11. Τὰ δικόγραφα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τῶν Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων καὶ Ἀεροδικείων διαδικασίας ὑπόκεινται εἰς τὰ διὰ τὰ τριμελῆ πλημμελειοδικεῖα προβλεπόμενα τέλη τοῦ δὲ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰ τέλη τῆς κατ' ἔφεσιν διαδικασίας ἐνώπιον τῶν τριμελῶν ἐφετείων.

12. Δικόγραφα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων διαδικασίας εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

13. Ἐπὶ τῆς διαδικασίας τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου περὶ τελῶν, ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου δικάζοντος εἰς πρῶτον βαθμόν».

Ἄρθρον 3.

Ἔξοδα ποινικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ ποσὰ ἐξόδων τοῦ ἄρθρου 582 παρ. 1 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐπὶ καταδικασθέντων εἰς ποινὴν παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου δικάσαντος εἰς πρῶτον βαθμόν, ὁρίζονται κατὰ δικαστήριον ὡς ἑξῆς:
α) Ἐπὶ ἀποφάσεων Πταισματοδικείου δρχ. 200
β) Ἐπὶ ἀποφάσεων μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου » 400
γ) Ἐπὶ ἀποφάσεων Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ Πενταμελοῦς Ἐφετείου » 2.000
δ) Ἐπὶ ἀποφάσεων λοιπῶν ποινικῶν δικαστηρίων » 800

2. Ἐὰν τὰ δικαστήρια τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀπεφάνθησαν κατόπιν ἐφέσεως, τὰ ἔξοδα συνίστανται εἰς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ καθοριζομένου διὰ τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δικάσαν πρωτοβάθμιον δικαστήριον.

3. Τὰ ἔξοδα τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 583 τοῦ Κ.Π.Δ. ὁρίζονται εἰς δραχμὰς 2.500.

4. Τὰ ἔξοδα τοῦ ἄρθρου 584 παρ. 1 τοῦ Κ.Π.Δ. ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:
α) Ἐπὶ ἀνακλήσεως ἐγκλήσεως δηλωθείσης μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας δρχ. 100.
β) Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὰ ἔξοδα ὁρίζονται εἰς τὰ ποσὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Παρὰ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, τριμελοῦς, μονομελοῦς καὶ παρ' ἐφέταις, δὲν καταλογίζονται ἔξοδα ποινικῆς διαδικασίας.

6. Ἐὰν ἡ διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς προδικασίας, ὑπῆρξε δαπανηρὰ διὰ τὸ Δημόσιον, ἰδίᾳ λόγῳ διεξαγωγῆς κυρίας ἀνακρίσεως μακρᾶς διαρκείας, δαπανηρᾶς πραγματογνωμοσύνης καὶ κλήσεως σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μαρτύρων δικαιουμένων ἀποζημιώσεως, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὰ ποσὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου μέχρι τοῦ τριπλασίου.

7. Ἐπὶ Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων καὶ Ἀεροδικείων, ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ ἐξόδων ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου, ἐπὶ δὲ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου τὰ ἔξοδα ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς ἐφετείου δικάζοντος κατ' ἔφεσιν.

8. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον παρέλειψε νὰ ὁρίσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ βουλεύματος τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων, ἰσχύουν, κατὰ περίπτωσιν, τὰ ἐν παραγρ. 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα. Ἐν ἀμφισβητήσει ἐκ μέρους τοῦ καταδικασθέντος ἀποφαίνεται τὸ ἀπαγγεῖλαν τὴν καταδίκην δικαστήριον ἢ συμβούλιον.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ποσὰ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς χρῆμα ποινῶν, ὡς καὶ τὰ ποσὰ τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν προσαυξάνονται κατὰ τὴν εἴσπραξιν, κατὰ ποσοστὸν 65%.

2. Ἐκ τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσῶν ἐκ χρηματικῶν ποινῶν, μετατροπῆς τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν εἰς χρῆμα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν προσαυξήσεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ποσῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὸ Δημόσιον ἀποδίδει εἰς τοὺς κάτωθι τρίτους τὰ ἀκόλουθα ποσά:
α) Εἰς τὸ Ταμεῖον Χρηματοδοτήσεως Δικαστικῶν Κτιρίων ποσοστὸν 12%
β) Εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν » 9%
γ) Εἰς τὸν ΟΓΑ » 0.50%
δ) Εἰς τὸ ΤΕΒΕ » 0.42%
ε) Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων » 0.08%
στ) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν » 1.75%
ζ) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Πειραιῶς » 0.25%
η) Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης » 0.25%
θ) Εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Δικηγόρων ἐπαρχιῶν » 0.75%
ι') Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν ποσοστὸν 0.50%, διὰ τὴν νοσοκομειακὴν καὶ ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν δικαστικῶν ἐπιμελητῶν τοῦ Κράτους.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν θέλει ρυθμισθῇ ὁ τρόπος, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιούχους τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς ἕκαστον ποσοῦ.

4. Πᾶσα ἄλλη διάταξις προβλέπουσα προσαύξησιν τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα, ἐκ μετατροπῆς τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ἐπὶ ἀποφάσεων Ποινικῶν Δικαστηρίων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ τρίτων, καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 142 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθενται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5, ἔχουσαι οὕτω:

«3. Τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως τοῦ πταισματοδικείου καὶ αἱ εἰς αὐτὰ καταχωρούμεναι ἀποφάσεις καὶ διατάξεις δύνανται νὰ καθαρογραφῶνται, μετὰ τοῦ σκεπτικοῦ αὐτῶν, διὰ καταχωρίσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τοῦ γραμμα-

τέως (βιβλίον δημοσιεύσεως αποφάσεων). Τῇ ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ὡς καὶ τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ συνηγόρου τοῦ διαδίκου, ἢ κατόπιν παραγγελίας τοῦ δημοσίου κατηγόρου, τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου, ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται εἰς καθαρογραφὴν τῶν πρακτικῶν, τῶν διατάξεων καὶ τῆς ἀποφάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου δύναται νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ὡς καὶ τῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν μονομελῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν μονομελῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις:

α) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ Κώδικος Ὀδικῆς Κυκλοφορίας.

β) Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων καθυστερήσεως πληρωμῆς ἐργατικῶν ἢ ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν.

γ) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

δ) Ἐπὶ ἀγορανομικῶν παραβάσεων καὶ

ε) ἐπὶ ἀξιοποίνων πράξεων βεβαιουμένων δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς.

5. Ὅπου ἐκ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται ἐπίδοσις ἀντιγράφου ἀποφάσεως ἢ ἀποσπάσματος ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἀντὶ ταύτης δύναται νὰ ἐπιδοθῇ ἔγγραφον τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου περιέχον τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως, τὴν παραβιασθεῖσαν διάταξιν καὶ τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινήν. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει τὰς συνεπείας ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως ἢ ἀποσπάσματος αὐτῆς».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 161 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ ἐπίδοσις δύναται προσέτι νὰ ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ ἀποδείξεως παραλαβῆς, συντασσομένης κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ συνοίκου αὐτοῦ. Ἡ ἀπόδειξις συντάσσεται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας διὰ τὰς ἐντὸς τῶν δικαστικῶν καταστημάτων γενομένας ἐπιδόσεις, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως τὸ ὀνοματεπώνυμον, τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος τὸ ἔγγραφον, ὡς καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπιδόσεως. Ὁ τόπος καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐπιδόσεως σημειοῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ παραδιδομένου ἐγγράφου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 507 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

Ἄρθρον 507. 1. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 473. Διὰ τὸν Εἰσαγγελέα, τὸν μὴ διατελοῦντα παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, ἡ προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ ἀναστέλλουσα ὅμως τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Δὲν ἀναστέλλει ἐπίσης τὴν ἐκτέλεσιν ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου (ἄρθρον 505 παρ. 2).

2. Ἐπὶ ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου ἐπιβαλλουσῶν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ καταδικασθέντος μόνον ποινὴν προστίμου, ἡ προθεσμία ἀναιρέσεως εἶναι μηνιαία ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν πλημμελειοδικείων τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἀνεκκλήτως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ καταδικασθέντος μόνον χρηματικὴν ποινήν, ἡ προθεσμία ἀναιρέσεως εἶναι δίμηνος, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

4. Ἐὰν ἐπεβλήθη ποινὴ εἰς χρῆμα ἀνεκκλήτως, ἡ προθεσμία ἀναιρέσεως καὶ ἡ ἄσκησις ἀναιρέσεως δὲν ἔχουν ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 553 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 553. 1. Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ὀφείλουν ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῶν ἐπιβαλλουσῶν ποινῶν εἰς χρῆμα ἀποφάσεων, νὰ βεβαιοῦν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ποσὰ τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα, μετὰ τῶν λοιπῶν προσαυξήσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 ἕως 7 τοῦ ἄρθρου 588, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 589 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος «περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων», ἐκτὸς ἂν εἰδικὴ διάταξις ὁρίζῃ ἄλλως».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Π.Κ., ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 57. Ἂν ὁ νόμος δὲν ὁρίζῃ ἄλλως, ἡ μὲν χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων, οὐδ' ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, τὸ δὲ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων».

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μεθεπομένου μηνὸς ἀφ' ἧς ἐστάλη πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπόφασις ποινικοῦ δικαστηρίου δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκτέλεσις ταύτης, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως δελτίον φυγοποίνου (καρτέλλα).

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δελτίον μετὰ πάσης πληροφορίας, καταχωριζομένης εἰς τὴν δευτέραν σελίδα αὐτοῦ, ἀποστέλλεται εἰς εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἡ ὁποία ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτυπώσεως αὐτοῦ εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον ἀρχῶν.

3. Διὰ τῶν ἀνωτέρω δελτίων ἐφοδιάζονται αἱ εἰσαγγελίαι πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, αἱ ὑπηρεσίαι αἱ ἁρμόδιαι διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἐκ τῆς χώρας, αἱ διοικήσεις χωροφυλακῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀρχὴ καθορισθησομένη διὰ προεδρικοῦ διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως.

4. Δι' ὁμοίου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διατάγματος, ὁρίζονται:

α) Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 εἰδικὴ ὑπηρεσία.

β) Τὸ περιεχόμενον τοῦ δελτίου καὶ ὁ τρόπος διακινήσεώς του.

γ) Τὰ τῆς καταστροφῆς τῶν δελτίων εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν παρέχουν πλέον χρησιμότητα.

δ) Τὰ τῆς μεθόδου ταξινομήσεως τῶν δελτίων.

ε) Αἱ περιπτώσεις συντάξεως δελτίων καὶ πρὸ τῆς παρόδου τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας.

στ) Πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διατάγματος ἰσχύουν αἱ κείμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 243 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπάλληλοι κατόπιν παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐκτιμῶντος τὴν σοβαρότητα τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν δυνατότητα εὐχεροῦς μετακινήσεως τῶν μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων δύνανται νὰ καλοῦν ἐνώπιόν των πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας ἢ νὰ λαμβάνουν ἀπολογίας κατηγορουμένων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι εἶναι κάτοικοι ὁμόρων εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν. Τὰ εἰρηνοδικεῖα τὰ ἑδρεύοντα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θεωροῦνται ὅμορα».

Ἄρθρον 12.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰσαγγελικοῦ λειτουργοῦ, ἐπιλαμ-

θανομένη πάσης περιπτώσεως καθ' ἣν ἐχώρησε κλήτευσις κατηγορουμένου ὡς ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοποθετοῦνται δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διὰ πράξεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Εἰσαγγελίας, ὡς καὶ ὄργανα τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἀποσπώμενα παρ' αὐτῇ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως.

3. Δι' ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 13.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων ἁπλουστεύσεως τῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων καὶ ἐφαρμογῆς συγχρόνων τεχνολογικῶν μεθόδων εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰσαγγελίας, αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ὁρίζονται ὡς πειραματικαὶ ὑπηρεσίαι.

2. Διὰ Πρ. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δύνανται νὰ ὁρισθοῦν ὡς πειραματικαὶ καὶ ἕτεραι, μέχρι τριῶν, ὑπηρεσίαι, ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

3. Ἐπὶ τῶν πειραματικῶν ὑπηρεσιῶν ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεών του δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τὰς κειμένας διατάξεις, νὰ καθορίζῃ τὰ παρ' ἑκάστης τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων τηρούμενα ὑπηρεσιακὰ βιβλία, εὑρετήρια καὶ ἔντυπα, τὸ περιεχόμενον τούτων, τὸν τρόπον συντάξεως, τηρήσεως καὶ χρησιμοποιήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ Π. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης δύναται νὰ συσταθῇ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Δικαστικῶν Μητρώων. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ λειτουργήσῃ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1978. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τηροῦνται γενικὰ Μητρῷα συγκροτούμενα ἐκ πληροφοριῶν καὶ στοιχείων λαμβανομένων ἐκ τῶν ἀρχείων τῶν δικαστικῶν ὑπηρεσιῶν, ἰδίᾳ δὲ τὸ Γενικὸν Ποινικὸν Μητρῷον, τὸ Γενικὸν Μητρῷον Πτωχευσάντων, τὸ Γενικὸν Μητρῷον Δημοσιευομένων, ὡς καὶ συντασσομένων Διαθηκῶν. Τὰ Μητρῷα ταῦτα συγκροτοῦνται καὶ λειτουργοῦν διὰ μηχανοργανώσεως.

2. Δι' ὁμοίων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διαταγμάτων, καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας.

3. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπηρεσίας προΐσταται δικαστικὸς λειτουργός, τοποθετούμενος εἰς ταύτην δι' ἀποσπάσεως, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 15.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 581 παρ. 2 τοῦ Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Καταργοῦνται ἰδίᾳ:

α) Τὸ διάταγμα τῆς 11/23 Ὀκτωβρίου 1834 «περὶ ποινικῆς διατιμήσεως καὶ αἱ διατάξεις νόμων αἱ τροποποιήσασαι τὰς διατάξεις αὐτοῦ».

β) Ὁ νόμος ΧΚΓ/1877 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 63 καὶ 64 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως».

γ) Ὁ νόμος ΓΦΜΖ/1910 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τὰς κατ' αὐτὴν δαπάνας νόμων».

δ) Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. τῆς 26/30/Ἰουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς ποινικῆς διατιμήσεως κλπ.».

ε) Τὸ Ν.Δ. 611/1948 «περὶ αὐξήσεως τῶν διὰ τοῦ Α.Ν. 586/1945 ὁριζομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κλπ.».

στ) Τὰ ἄρθρα 1 ἕως 4 τοῦ Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 3392/1955 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 11/23 Ὀκτωβρίου 1934 κλπ.».

ζ) Τὸ διάταγμα τῆς 11/23 Μαΐου 1835 «περὶ ἐκκαθαρίσεως (διαγραφῆς), ἐντολῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκτίσεως κλπ.».

η) Ὁ Α.Ν. 2/14.11.1935 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 128 τῆς ποινικῆς δικονομίας κλπ.».

θ) Τὸ Β.Δ. τῆς 19 Αὐγ. 1911 «περὶ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ποινικῶν ἐξόδων κλπ.».

ι) Τὸ Β.Δ. τῆς 8/18 Ἰαν. 1937 «περὶ τοῦ τύπου διπλοτύπων κλπ.».

ια) Αἱ διατάξεις τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐκδοθέντων διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

ιβ) Τὸ ἐδαφ. Κγ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν, ὡς καὶ τὸ ἐδαφ. θ' στοιχ. Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 1017/1971 «περὶ συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως δικαστικῶν κτιρίων» μόνον ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν Ταμείων τούτων ἐκ ποινῶν, ἐξόδων καὶ τελῶν ἐπιβαλλομένων παρὰ τῶν τακτικῶν ποινικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

ιγ) Τὸ ἐδάφ. Κδ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν καὶ τὸ ἐδαφ. ι στοιχ. Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 1017/1971 «περὶ συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως δικαστικῶν κτιρίων».

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 581 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, προβλεπομένων ἀποφάσεων, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία πληρωμῆς τῶν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἀναφερομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἐξόδων, ἐξακολουθοῦν ρυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἀντιγραφοσήμου τὰ ἔγγραφα ἢ ἀντίγραφα τῆς ποινικῆς διαδικασίας ὡς καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τῆς γραμματείας τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τῶν εἰσαγγελιῶν καὶ τῶν ἀρχῶν ἐν γένει τῶν ἀσκουσῶν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 507 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν κατέστησαν, ὁπωσδήποτε, ἀμετάκλητοι, αἱ δὲ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας καθοριζόμεναι προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ ἀποφάσεων ποινικῶν δικαστηρίων καὶ βουλευμάτων, ἐκδοθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, ἔχουν ἐφαρμογήν, μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδίκης, αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύουσαι διατάξεις, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τούτου δὲν ὁρίζεται ἄλλως.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 265 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 265. Ἐμπρησμὸς εἰς δάση. 1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς βαρυτέρας τιμωρήσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 264 ὁ ἐκ προθέσεως προξενῶν πυρκαϊὰν εἰς δάσος ἢ μερικῶς δασοσκεπῆ ἔκτασιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τοὐλάχιστον τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς, ἡ δὲ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἔσχεν ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ πυρὸς εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐπιβάλλεται κάθειρξις.

2. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ἐξ ἰδιοτελείας ἢ κακοβουλίας ἢ ἡ ἐμπρησθεῖσα ἔκτασις εἶναι ἰδιαιτέρως μεγάλη ἐπιβάλλεται κάθειρξις τοὐλάχιστον δέκα ἐτῶν».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 266 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 266. Ἐμπρησμὸς ἐξ ἀμελείας. Ἐάν τις τῶν ἐν ἄρθροις 264 καὶ 265 πράξεων ἐτελέσθη ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικὴ ποινὴ τοὐλάχιστον δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πρᾶξις τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς».

Ἄρθρον 19.

1. Ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖται ἡ ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασία, τὰ πλημμελήματα ἐμπρησμοῦ δασῶν τῶν ἄρθρων 265 καὶ 266 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς ταῦτα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τὰ πλημμελήματα τοῦ ἄρθρου 285 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος, εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου τριμελοῦς πλημμελειοδικείου, εἴτε μετὰ προηγουμένην προανάκρισιν εἴτε καὶ ἄνευ ταύτης, ἐφ' ὅσον προκύπτουν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις. Συντρεχούσης περιπτώσεως προφυλακίσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 308 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Ἡ διενεργουμένη προανάκρισις περατοῦται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἡ δικάσιμος ὁρίζεται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τελέσεως τῆς πράξεως, ἡ δὲ κατ' ἔφεσιν δίκη ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου.

3. Κατὰ τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ δικαστήριον οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγή.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐπὶ τῶν κακουργημάτων ἐμπρησμοῦ δασῶν τιμωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 265 καὶ 264 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς τὸ πρῶτον τούτων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἀνακρίσεως, ἡ δικογραφία ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἐφετῶν, ὁ ὁποῖος ἐὰν κρίνῃ ὅτι προκύπτουν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις καὶ ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις συμπληρώσεως τῆς ἀνακρίσεως, ὑποχρεοῦται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ προέδρου ἐφετῶν, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τῶν συναφῶν πρὸς ταύτην πράξεων δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, κατὰ τῆς ὁποίας οὐδεμία προσφυγὴ ἐπιτρέπεται, ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου καθισταμένου ἁρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω πράξεων. Ἐν περιπτώσει μὴ συμφωνίας τοῦ προέδρου ἐφετῶν εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις, μετὰ τῶν συναφῶν πράξεων, ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν εἰς τὸ συμβούλιον ἐφετῶν, ἐν πενταμελεῖ συνθέσει, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου περὶ μὲν τῆς διαρκείας τῆς ἰσχύος τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως καὶ περὶ τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως τούτων ὁσάκις δὲν εἶχον ἀρχικῶς ἐκδοθῆ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀποφαίνεται διὰ διατάξεώς του, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν χωρεῖ προσφυγή, ὁ πρόεδρος ἐφετῶν, περὶ δὲ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου τὸ συμβούλιον ἐφετῶν, ἐν τριμελεῖ συνθέσει. Ἐὰν διετάχθη ἡ διατήρησις τῆς ἰσχύος τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν διὰ διατάξεώς του, τῆς ὁποίας δὲν ἀπαιτεῖται τοιχοκόλλησις, διατάσσει τὴν ἀναστολήν της, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ κακουργήματι διαδικασίας, ὡς πρὸς τὸν φυγοδικοῦντα κατηγορούμενον μέχρι προσελεύσεως ἢ συλλήψεως τούτου, δικαζομένου ὅμως ἀπόντος διὰ τὰς ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορίας ὑπὸ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου.

3. Τὸ εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου συμβούλιον ἐφετῶν εἶναι ἁρμόδιον ἐπὶ πλειόνων κατηγορουμένων ν' ἀποφανθῇ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δι' ὅσους δὲν προκύπτουν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις ἢ ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δέον νὰ κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος ἢ νὰ παύσῃ ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς ἡ ποινικὴ δίωξις, χωριζομένης ὡς πρὸς τούτους τῆς ὑποθέσεως. Τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω συμβούλιον εἶναι κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἁρμόδιον ν' ἀποφανθῇ ὁμοίως καὶ διὰ τὰς συναφεῖς πράξεις, εἴτε πρόκειται περὶ ἑνὸς εἴτε πρόκειται περὶ πλειόνων κατηγορουμένων.

4. Ἐὰν ὡς πρός τινας τῶν κατηγορουμένων δὲν ἐπερατώθη ἡ ἀνάκρισις, προβλέπεται δὲ βραδύτης περατώσεως, ὁ ἀνακριτὴς διατάσσει τὸν χωρισμὸν τῆς ὑποθέσεως, διὰ διατάξεώς του, μὴ ὑποκειμένης εἰς προσφυγήν, συνεχίζει δὲ τὴν ἀνάκρισιν ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς διὰ τοὺς ὁποίους, ἅμα τῇ περατώσει ἐφαρμόζονται ὁμοίως τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 21.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἡ ὑπὸ τούτου, προβλεπομένη διαδικασία ἐφαρμόζονται καὶ α) ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 διάταξιν τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστάθη αὕτη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 1 Ν. 480/1976 «περὶ προλήψεως καὶ καταστολῆς πράξεών τινων στρεφομένων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀεροπλοΐας», β) τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἄρθρον 13 παρ. 1 Ν. 495/1976 «περὶ ὅπλων, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων καὶ ἄλλων τινων ποινικῶν διατάξεων» καὶ γ) τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν κλπ», ἁρμοδίου καθισταμένου πρὸς ἐκδίκασιν τούτων τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου, καταργουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 2 Ν. 480/1976 καὶ τῶν ἄρθρων 13 παρ. 4 καὶ 22 Ν. 495/1976, «περὶ ὅπλων, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων καὶ ἄλλων τινων ποινικῶν διατάξεων», τῶν εἰς τοὺς νόμους τούτους παραπομπῶν εἰς τὰς καταργουμένας διατάξεις, νοουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς παραπομπῶν εἰς τὸ ἄρθρον 20 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 206 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπαγορεύεται: α) Νὰ ἀνάπτεται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρις ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πρὸς οἱονδήποτε σκοπὸν ἀκάλυπτον πῦρ ἐντὸς καλυβῶν, μανδρῶν, σκηνῶν, αὐλῶν τῶν οἰκιῶν ἢ ἄλλων ἐνδιαιτημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκονται ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

γ) Ἡ καῦσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἐμπεριεχομένων ἢ παρακειμένων εἰς δάση, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

δ) Ἡ καῦσις ἀνθρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 40 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

ε) Ἡ καῦσις ἀνθρακοκαμίνων ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασοσυστάδων ἢ ὑπορόφου ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ἀπὸ 15ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου.

στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν θήρα δι' ὅπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν.

η) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν, ἢ αὐτοκινήτων ἐν γένει ὀχημάτων.

θ) Τὸ κάπνισμα τῶν ἐντὸς κορμῶν δένδρων, μελισσῶν.

ι) Ἡ, ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατόχου ἢ ὁδηγοῦ αὐτοῦ, θέσις εἰς λειτουργίαν, ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν κατ' ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν, γεωργικοῦ μηχανήματος μὴ φέροντος εἰς τὸν σωλῆνα ἐξαγωγῆς καυσαερίων (ἐξάτμισιν) συσκευὴν συγκρατήσεως σπινθήρων (σπινθηροσυλλέκτην) ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας κρατικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ γεωργικοῦ μηχανήματος, μὴ ὄντως ἐφωδιασμένου διὰ πυροσβεστῆρος ξηρᾶς κόνεως, μεγέθους ἀναλόγου πρὸς τὸν τύπον τοῦ γεωργικοῦ μηχανήματος.

ια) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέση πυρκαϊάν».

Ἄρθρον 23.

Αἱ παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 285 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α' - ι' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 206 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἔσχον ὡς ἐπακόλουθον πυρκαϊὰν εἰς δάσος ἢ μερικῶς δασοσκεπῆ ἔκτασιν, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου ταύτης δὲν χωρεῖ μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς.

2. Ὅστις παραμελεῖ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ὑποχρέωσιν ἐποπτείας ἀνηλίκου νεωτέρου τῶν 17 ἐτῶν ἢ προσώπου ἀκαταλογίστου ἢ ἠλαττωμένης πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἐὰν ἐκ τῆς παραμελήσεως ταύτης τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ πρόσωπον προεκάλεσε πυρκαϊὰν εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἐκτάσεις ἢ ἐδάφη. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται καὶ οἱ ἀπασχολοῦντες προσωπικὸν εἰς ἐργασίας ἐκτελουμένας ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον τὰ προσήκοντα μέτρα ἐποπτείας καὶ ὀργανώσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης παραλείψεως προεκλήθη πυρκαϊὰ εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἐκτάσεις ἢ ἐδάφη.

3. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 206 ὡς καὶ ἐκείνων κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων οὗτοι ἐνεργοῦν, διατάσσεται ἡ δήμευσις τῶν προϊόντων τῶν καμίνων ὡς καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος. Ὡσαύτως κατὰ τῶν παραβατῶν τῆς περιπτώσεως «ι» τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 206 διατάσσεται ἡ δήμευσις τοῦ γεωργικοῦ μηχανήματος».

Ἄρθρον 24.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν καὶ οὐσιῶν προκαλουσῶν τοξικομανίαν ἢ ἐξάρτησιν τοῦ ἀτόμου, ὡς καὶ περὶ μεταχειρίσεως τῶν τοξικομανῶν ἐν γένει» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν αἱ ναρκωτικαὶ οὐσίαι κατάσχονται καὶ δημεύονται. Διαρκούσης τῆς προδικασίας, ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἀσκήσεως δι' οἱονδήποτε λόγον ποινικῆς διώξεως, τὴν δήμευσιν διατάσσει τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν.

Ὁ Ἀνακριτής, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῆ διὰ πραγματογνωμοσύνης, κατὰ τοὺς νομίμους τύπους διενεργουμένης, ὅτι αἱ κατασχεθεῖσαι οὐσίαι ὑπάγονται εἰς τινα κατηγορίαν ναρκωτικῶν, ὀφείλει νὰ πέμψῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν ἀντίγραφον ταύτης, ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, οὗτος δὲ διαβιβάζει ταῦτα, μετὰ προτάσεώς του, ἀμελλητὶ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ διατάσσει τὴν καταστροφὴν αὐτῶν. Δύναται ὅμως τοῦτο, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν τούτων εἰς νοσηλευτικὸν ἵδρυμα, ἐφ' ὅσον εἶναι χρήσιμοι εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ναρκωτικῶν. Ἡ καταστροφὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Νομιάτρου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

Ἄρθρον 25.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 215 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Βουλῆς, Ὑπουργοὶ καὶ ἀρχιερεῖς ἐξετάζονται κατ' οἶκον, ἡ δ' ἔνορκος μαρτυρία των ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Προκειμένου ὅμως περὶ κακουργήματος, δύνανται νὰ κληθῶσι πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐξεταζόμενοι πρῶτοι καὶ δυνάμενοι μετὰ τοῦτο νὰ ἀποχωρήσωσιν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον ἤθελε διατάξει ἄλλως. Οἱ ἀνωτέρω δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων».

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 1 ἕως 10, 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1977, τῶν λοιπῶν δὲ ἄρθρων αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ — **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ.15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	»	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν.148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρ. Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ Εἰς τὸ τεῦχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ